

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมาที่นี่เพื่อที่ตระหนักรู้จักตนเอง ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและรับฟังพ่อ, ดวงวิญญาณสูงสุด ผีฝนการอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ
- คำถาม:** ลูกควรตอบคำถามผู้คนที่ถามลูกอย่างไร หากลูกเคยได้นิมิตของดวงวิญญาณ?
- คำตอบ:** ให้บอกพวกเขาว่า: “ใช่ เราเคยได้นิมิตของดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณคือจุดแห่งแสง เป็นดวงวิญญาณที่มีสัมผัสที่ดีและไม่ดี เวลานี้เราได้รับความรู้ทั้งหมดของดวงวิญญาณแล้ว ก่อนหน้านั้นเราเคยได้นิมิตของดวงวิญญาณ เราเคยมีสำนักที่เป็นร่าง เวลานี้เราได้รับการตระหนักรู้พระเจ้าและการตระหนักรู้ในตนเอง จากดวงวิญญาณสูงสุด”
- เพลง:** ท่านนั้นจะไม่แยกห่างจากเราและเราจะไม่มีความทุกข์ใดๆ!

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงนี้แล้ว ลูกๆ ทางจิตร้องเพลงนี้ผ่านร่างกายของพวกเขา ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาพูดว่าพวกเขาจะสังเวทตนเองแก่ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนา ลูกๆ รู้ว่าเราต้องกลับไปกับท่านและทิ้งร่างของเราไว้ที่นี่ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าววาทะ: เราจะละร่างนี้และกับบ้านไปกับพ่อ พ่อได้มาเพื่อที่จะพาเรากลับไปกับท่าน นี่คือการเดินทางของความเข้าใจที่ยิ่งใหญ่ ลูกๆ ร้องเรียกหา: “โปรดมาและทำให้เราผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์เถิด” ดังนั้นพ่อควรจะทำอะไร? พ่อจะไม่ได้ทิ้งลูกไว้เบื้องหลังที่นี่ ทั้งโลกนี้ไม่บริสุทธิ์และพ่อได้มาเพื่อพาเราจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์ไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ท่านจะพาเราดวงวิญญาณกลับไปกับท่าน ลูกๆ รู้ว่าทั้งโลกนี้คือกิเลส หากลูกๆ เรียกใครบางคนว่ามีกิเลสและไม่บริสุทธิ์ เขานั้นก็จะไม่พอใจ ลูกต้องอธิบายแก่ผู้คนอย่างมีกลยุทธ์มากๆ ยกย่องพ่อผู้เดียว เวลานี้ลูกๆ ได้ได้รับความรู้แล้ว ลูกต้องพูดอย่างรู้คิดมาก เมื่อลูกเห็นว่าใครบางคนกำลังถามคำถามมากมายเกินไป เพียงพูดว่าลูกยังคงอ่อนหัดในสิ่งนี้และซีเนียร์ซิสเตอร์ของเราจะมาและตอบคุณ ให้พูดว่าเป็นซีพบบาที่พูด พระเจ้าพูด: มนุษย์ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์! ผู้ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า เพราะผู้คนนั้นไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้มีร่างกายไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า ชีวาที่ไม่มีตัวตนถูกเรียกว่าพระเจ้า มีวัดมากมายของชีวา มีเพียงเมื่อพวกเขาเข้าใจประเด็นนี้เท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถคงอยู่ที่นี้ได้ ก่อนอื่นใดให้บอกพวกเขา: พระเจ้าชีวาพูด ซีพบบาพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่อง! ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง แม้กระทั่งบราห์มา วิษณุและชางก้า ก็มีร่างที่ละเอียดของเขาร่างหนึ่งและร่างเหล่านั้นก็มองเห็นได้ ผู้เดียวนั้นไม่สามารถมองเห็นได้ ท่านถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกพูดด้วยเช่นกันว่า: “นั่น, ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง” ลูกเคยได้นิมิตของตัวเองที่เป็นดวงวิญญาณ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนทำความเลื่อมใสศรัทธาที่แรงกล้าเพื่อที่จะมีนิมิต อย่างไรก็ตามผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาก็ไม่เคยได้นิมิตของพระเจ้า พวกเขาไม่รู้ว่าท่านคืออะไรเลย พวกเขาเพียงแต่พูดว่าท่านนั้นไม่มีตัวตน เป็นดวงวิญญาณที่พูด สัมผัสเองก็อยู่ในแต่ละดวงวิญญาณ เมื่อดวงวิญญาณจากร่างของเขา, ทั้งดวงวิญญาณหรือร่างกายก็ไม่สามารถพูดได้ ร่างกายไม่สามารถทำอะไรได้โดยที่ไม่มีดวงวิญญาณ ก่อนอื่นใดให้ตระหนักรู้จักดวงวิญญาณ ลูกจะสามารถตระหนักรู้จักพ่อผ่านท่านเท่านั้น เมื่อดวงวิญญาณไม่สามารถรู้หรือเห็นตนเอง เขาจะสามารถได้นิมิตของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดได้อย่างไร? แม้ว่าพวกเขาพูดว่าดวงดาวที่มหัศจรรย์กำลังเปล่งประกายที่กึ่งกลางหน้าผาก ก็ไม่มีใครรู้ว่าบัพดาตาของ 84 ชาติเกิดลูกบันทึกลงอยู่ในดวงวิญญาณ มนุษย์นั้นมีสำนักที่เป็นร่างอย่างแท้จริง พ่อพูดว่า: เวลานี้กลับมาสำนักเป็นดวงวิญญาณ! ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและแล้วรับฟังพ่อ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังและต้องเป็นดวงวิญญาณสูงสุดที่อธิบายแก่ดวงวิญญาณ เป็นมนุษย์ที่อธิบายแก่มนุษย์ ไม่มีใครมีความรู้ของดวงวิญญาณ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าววาทะ: ก่อนอื่นลูกต้องรู้จักดวงวิญญาณ ให้ตระหนักรู้ในตนเอง ดวงวิญญาณเองก็ถาม: ฉันจะสามารถตระหนักรู้ในดวงวิญญาณได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้ว่าทั้งบัพดาทนั้นลูกบันทึกลงไว้ในแต่ละดวงวิญญาณอย่างไร ไม่มีผู้รู้หรือซันยาสซีใดสามารถบอกสิ่งเหล่านั้นแก่ลูก พ่อเองนั้นต้องมาเพื่อทำให้ลูกตระหนักรู้ในตนเอง พ่อพูดว่า: ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและรับฟังฉันพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน การสนทนานั้นสามารถเกิดขึ้นได้เมื่อดวงวิญญาณได้พบปะกับดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้น โลกไม่ได้รู้ว่าเมื่อไหร่ที่พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดมาหรือท่านมาและอธิบายอย่างไร เนื่องจากผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ จึงมีความขัดแย้งของความคิดเห็น ทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับคัมภีร์ พ่อพูดว่า: ลูกไม่สามารถตระหนักรู้ในพ่อหรือตนเองจากคัมภีร์เหล่านั้น พวกเขาพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด อะไรจะเกิดขึ้นด้วยการพูดเช่นนั้น? และแล้วใครจะทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์? ใครจะทำให้เราเป็นตรีกาลดาร์ชี? และแล้วไม่สามารถมีใครอื่นให้ความรู้ของดวงวิญญาณหรือ

ดวงวิญญาณสูงสุดนี้แก่เราได้ เหตุนี้เองลูกจึงพูดว่าดวงวิญญาณผู้ไม่รู้จักพ่อของพวกเขานั้นคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า และแล้วผู้คนเหล่านั้นก็พูดว่าผู้ที่ไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาในพระเจ้าคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกๆ ไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาใดๆ ลูกมีภาพที่ดีอยู่มากมาย ทุกสิ่งถูกอธิบายไว้ในภาพ หากใครบางคนไม่เคยเห็นแผนที่โลก, เขาจะรู้ว่าลอนดอนหรืออเมริกาอยู่ที่ไหนได้อย่างไร? พวกเขาจะรู้เมื่อครูได้แสดงแผนที่และอธิบายแก่พวกเขาเท่านั้น เหตุนี้เองลูกจึงได้มีการทำภาพขึ้น อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีใครเข้าใจในรายละเอียด ผู้คนของสุริยวงศ์ได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของพวกเขาจากที่ไหน? และแล้วจันทรารวงศ์ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของพวกเขาได้อย่างไร? พวกเขาบรรพากับผู้คนของสุริยวงศ์หรือ? ลูกเข้าใจว่าทุกคนได้รับมรดกของตนจากพ่อผู้เดียว ผู้คนของสุริยวงศ์และจันทรารวงศ์คือนายของโลก ไม่มีศาสนาอื่นใดที่จะมีข้อสงสัยใดๆของการบรรพกับใคร เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ไม่ใช่ว่ามีการบรรพและจันทรารวงศ์พ่ายแพ้สุริยวงศ์ ไม่เลย พวกเขาทั้งสองแยกราชวงศ์กัน เวลานั้นลูกมีความรู้ทั้งหมดของทุกภาพอยู่ในสติปัญญาของลูก เมื่อนักเรียนศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียน ความรู้ทั้งหมดนั้นก็อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ได้มีการแสดงภาพในหนังสือให้แก่เด็กเล็กๆ ว่า: นี่คืองูและนี่คือสิ่งนี้สิ่งนั้น เวลานั้นลูกรู้จักละครนี้ ลูกมีทั้งวงจรรอบในสติปัญญาของลูก สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนั้นใหม่และเพียงผู้ที่เป็นของสกุลบรรพาทินเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ผู้อื่นจะเพียงแต่เง็งและถกเถียงอย่างไรประโยชน์ ไม่ใช่ว่าทุกสิ่งจะถูกอธิบายให้กับทุกคนในเวลาเดียวกัน ไม่เลย ลูกต้องอธิบายให้แก่แต่ละคนเป็นการส่วนตัว เป็นกฎที่ก่อนอื่นพวกเขาต้องเข้าใจพ่อและดวงวิญญาณก่อนที่พวกเขาจะนั่งในชั้นเรียน ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้ พวกเขาจะเพียงเฝ้าแต่มีความสงสัย ลูกต้องอธิบายว่ามีพระเจ้าเดียวเท่านั้นและท่านนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด แม้กระทั่งเหล่าเทพก็ไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า เวลานั้นลูกได้รับความรู้ของดวงวิญญาณแล้ว เป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ของผลของการกระทำ สันสการอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณรับฟังผ่านอวัยวะเหล่านี้ ภักวัน(พระเจ้า) ผู้เป็นพ่อ คือหนึ่งเดียวเท่านั้น และลูกได้รับมรดกจากท่าน บาบ่าได้อธิบายแล้วว่า: จงมีศรัทธาว่าลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณและลูกต้องเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อ ลูกเคยทำความเลื่อมใสศรัทธามาชาติแล้วชาติเล่า ผู้กราบไหว้บูชาหนุมานก็จะเฝ้าแต่จดจำหนุมาน และผู้กราบไหว้ศรีกฤษณะก็จะเฝ้าแต่จดจำศรีกฤษณะ เวลานั้นได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าลูกคือดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดนั้นคือพ่อสูงสุดของลูก เป็นเพียงด้วยการจดจำท่านเท่านั้นที่ลูกจะได้รับมรดกจากพ่อผู้เป็นผู้สร้างสวรรค์ เราจะเข้าไปสวรรค์อย่างแน่นอน บารัตเคยเป็นสวรรค์ สวรรค์ไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ ดังนั้นจึงไม่มีอาณาจักรแห่งสวรรค์ ในนรกเป็นอาณาจักรของราวัน ลูกไม่ได้รู้สิ่งใดว่าลูกนั้นเคยปกครองอาณาจักรของลูกอย่างไรหรือลูกนั้นได้ลงมาอย่างไร เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกต้องลงมาขณะที่กำลังกลับมาใช้ชาติเกิดอย่างแน่นอน พ่อพูดว่า: เวลานั้นจดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และได้รับมรดกของสวรรค์ของลูก เมื่อเราเป็นของพ่อ, เราได้รับมรดกของพ่ออย่างไรก็ตามจนกว่าเราได้กลับมาสะโตประธานจากตาโมประธานและกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการมีโยคะ ไม่เช่นนั้นเราไม่สามารถได้รับมรดกได้ พ่อพูดว่า: ด้วยการจดจำพ่อบาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อย และจะกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป สิ่งนี้รับประกัน คำอธิบายนี้ต้องมีการให้ไว้ บางคนก็จะเข้าใจในขณะที่ผู้อื่นที่มีความก้าวร้าวก็จะเริ่มต้นตระโกนเสียงดัง จะมีบางคนหรือคนอื่นผู้ที่จะสร้างอุปสรรค หากใครสร้างความปั่นป่วน ให้บอกเขาว่า: “ให้มาด้วยตนเองเพื่อทำความเข้าใจสิ่งนี้ เป็นกฎที่นี้ที่คุณต้องอยู่ในเตาอบ(บัตติ) เป็นเวลาเจ็ดวันเพื่อที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด” เพราะนี่คือความรู้ใหม่ ผู้คนจึงสับสน เมื่อมีการเปิดศูนยใหม่ก็ควรจะมีบางคนที่ฉลาดที่นั้นที่สามารถอธิบายแก่ทุกคน พระเจ้าของทุกคนคือหนึ่งเดียวและดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องกัน ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของทุกคน ผู้คนร้องเรียกหา: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!” ดังนั้นท่านนั้นต้องบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ท่านไม่เคยกลับมาไม่บริสุทธิ์ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ในยุคทองนั้นทุกคนบริสุทธิ์ ในยุคเหล็กทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์ มีผู้คนมากมายที่ไม่บริสุทธิ์และน้อยนิดมากที่บริสุทธิ์ ไม่ใช่ทุกคนจะไปสู่ยุคทอง ผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์จะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ส่วนที่เหลือทั้งหมดจะไปสู่ดินแดนนิพพาน ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าไม่ใช่ทุกคนในโลกจะมาที่นี่เพื่อรับคำแนะนำ เป็นเรื่องยากสำหรับลูกที่ให้คำแนะนำแก่ทั้งโลก เวลานั้นคือเวลาของการชำระสะสางสำหรับทุกคน ทุกสิ่งต้องถูกทำลาย วิธีการที่ดีมากเพื่อที่จะอธิบายทั้งหมดนี้เป็นการที่ต้องการเพื่อที่ผู้คนจะนั่งและรับฟังอย่างสงบโดยที่ไม่สร้างการรบกวนใดๆ ก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพ่อ: ชีพบาบาผู้เดียวคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เพียงท่านเท่านั้นที่อธิบายแก่เรา คำพูดของกิตะนี้โด่งดังอย่างมาก: พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์พูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย คำพูดเหล่านี้เชื่อมโยงกับกิตะเท่านั้น ชีพบาบาพูดว่า: จดจำพ่อ! พ่อคือผู้ทรงอำนาจ, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อคือผู้ประทานความรู้ของกิตะและเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ คำพูดเหล่านี้มาจากกิตะ เป็นเพียงผู้คนพูดว่าเหล่านั้นเป็นคำพูดของพระเจ้าศรีกฤษณะ ในขณะที่ลูกพูดว่าเหล่านั้นเป็นคำพูดของพระเจ้าชีวา พระเจ้านั้นไม่มีตัวตน ท่านไม่เคยกลับมาใช้ชาติเกิด ท่านใช้ชาติเกิดที่สูงส่งและพิเศษที่สุด ท่านเองนั้นอธิบายว่า: พ่อเข้ามาในร่างเก่าที่ธรรมดาซึ่งถูกเรียกว่าพาหนะที่โชคดี ท่านสร้างสิ่งสร้างผ่านบราห์มา เหตุนี้เองมนุษย์จึงได้รับชื่อว่าบราห์มา จากการเป็นบราห์มาที่มีตัวตน เขากลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อนบริสุทธิ์ พ่อมาเพื่อชำระผู้ไม่

บริสุทธิ์ ดังนั้นท่านจะเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์และในร่างที่ไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน นี่คือการอธิบายในรายละเอียด ก่อนอื่นได้อธิบายว่าพระเจ้าพูด: จดจำพ่อเช่นที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้วและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ให้กลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์! พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลง: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!” คงค้างอยู่ตลอดเวลา ตั้งแต่ลูกเรียกหา, ท่านต้องมาจากที่ใดที่หนึ่งอย่างแน่นอน ผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาเพื่อเล่นบทบาทของการชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ของท่าน พ่อพูดว่า: ลูกเคยบริสุทธิ์และแล้วลูกได้มีอัลลอยเข้าไปปะปนอยู่ในลูก สิ่งนั้นสามารถขจัดออกไปได้ด้วยพลังโยคะเท่านั้น เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ลูกจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์และโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้จะถูกทำลาย ให้เข้าถึงทุกสิ่งที่ได้มีการอธิบายแก่ลูก แล้วอย่างดีมาก เราเพียงแต่ยกย่องพ่อที่สูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายว่าลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างมากขณะที่เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูก ลูกเคยบริสุทธิ์ในตอนเริ่มแรกและเวลานี้กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำรำลึกถึง ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกได้ลงบันไดมาบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก ให้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ให้ตื่นแต่เช้าตรู่และไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และแล้วอธิบายแก่ใครก็ตามที่มาหาลูก ให้จดประเด็นหลักของมุรลิ่งไปและแล้วย้ำสิ่งเหล่านั้นกับตนเองเพื่อที่สิ่งเหล่านั้นจะกลับมามั่นคงในหัวใจของลูก สิ่งแรกและสิ่งหลักคือการจดจำพ่อ พ่อพูดว่า: มาบนบาป! จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่ว่าลูกทำอะไรหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับลูก ลูกเคยได้รับคำสั่งของพ่อแล้ว หากลูกต้องการไปสู่อีกโลกที่บริสุทธิ์ โยคะของสติปัญญาของลูกไม่ควรที่หันเหไปสู่อีกโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ อย่าได้ข้องแวะในกิเลส! ลูกเฝ้าแต่ได้รับการอธิบายมากมาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหลายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตื่นแต่เช้าตรู่และไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้นี้ จดบันทึกลงไปและย้ำกับตนเองถึงสิ่งใดก็ตามที่พ่อบอกลูกและแล้วบอกสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น ก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน
2. เพื่อที่จะไปสู่อีกโลกที่บริสุทธิ์ ขจัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้

พร: ขอให้ลูกเป็นนักธุรกิจอันดับหนึ่งและใช้ทุกๆ วินาทีและทุกความคิดเพื่อสะสมรายได้และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นมหาเศรษฐี นักธุรกิจอันดับหนึ่งรู้วิธีที่จะทำให้ตัวเองไม่ว่างเว้นอยู่เสมอ นักธุรกิจหมายถึงผู้ที่ไม่สูญเสียแม้แต่ความคิดเดียว แต่ได้รับบางสิ่งด้วยทุกความคิด เช่นเดียวกับที่นักธุรกิจใช้ทุกสตางค์และทำให้มันกลายเป็นหลายล้าน ในทำนองเดียวกัน เมื่อลูกหารายได้ในทุกวินาทีและกับทุกความคิด ลูกจะกลายเป็นมหาเศรษฐี โดยการทำเช่นนี้ ให้สติปัญญาของลูกจะหยุดเร่ร่อนและการพ่ร้างจากการมีความคิดที่ไร้ประโยชน์จะสิ้นสุดลง

คติพจน์: ผู้ที่ร้องขออะไรก็ตามไม่สามารถมีสมบัติแห่งความสุขที่เต็มเปี่ยม

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สัมผัสกับสภาพไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง

เพียงผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ของนายผู้ทรงอำนาจเท่านั้นที่สามารถอยู่อย่างไม่ไหวหวั่นและสั่นคลอนได้อย่างสม่ำเสมอ บัพดาตาพูดว่า: ถึงแม้ลูกจะต้องทิ้งร่างกายของลูก ลูกต้องไม่ละทิ้งความสุขของลูก เงินทองนั้นเทียบไม่ได้กับความสุขเลย สำหรับผู้ที่มีสมบัติแห่งความสุข ก็ไม่มีสิ่งใดยากลำบาก และเนื่องจากบัพดาตาอยู่กับลูกผู้ให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอ ลูกๆ ที่เป็นประโยชน์ต่องานรับใช้ จึงไม่มีสิ่งใดต้องหวาดกลัว